

Ιμπρεσιονισμός

1η εκθεση του Ιμπρεσιονισμού 1874

Ο Ιμπρεσιονισμός δούλεψε με τα ίδια θέματα του Ρεαλισμού όμως αντί να απεικονίσει την εργατική τάξη και τους φτωχούς οι Ιμπρεσιονιστές ζωγράφισαν την αστική τάξη

Το θέμα του πίνακα μπορεί να είναι οποιοδήποτε

οι πολυσύχναστες πλατείες
άνθρωποι απροετοίμαστοι και χωρίς πόζα
μία θημωνιά στην ύπαιθρο

Το θέμα του πίνακα γίνεται αντιληπτό ως τυχαίο φαινόμενο

- Οι μορφές στα ιμπρεσιονιστικά έργα πλάθονται με το φως και το χρώμα
- Η εντύπωση του φωτός, έτσι όπως πέφτει πάνω στα πράγματα, μελετάται επί τόπου, έξω στη φύση, στο άπλετο φως ή, en plein air (στο ύπαιθρο)

Τα πράγματα φαίνονται μέσα από το τρεμόπαιγμα της ατμόσφαιρας

- Αέρας, νερό, φως μοιάζουν να συντίθενται μόνο από χρώματα
- οι σκιές είναι χρωματιστές
- όλα δονούνται από ένα ρυθμό που συλλαμβάνεται εκεί, επί τόπου, στην προσπάθεια να αιχμαλωτιστεί
- το εφήμερο
- το φευγαλέο
- το στιγμιαίο

- Ένα από τα αποτελέσματα αυτής της προσέγγισης είναι ότι τα έργα έχουν τη φρεσκάδα και τον αυθορμητισμό των σκίτσων, είτε δουλεύονταν με λάδι είτε με ελαφρότερα υλικά όπως το παστέλ
- Η άμεση παρατήρηση μεταφέρεται τέλεια μέσω της τεχνικής που θέλει την αντιπαράθεση συμπληρωματικών χρωμάτων με πινελιά ελαφριά, τη μια πλάι στην άλλη, την παλέτα καθαρή και φωτεινή και την εξάλειψη του μαύρου

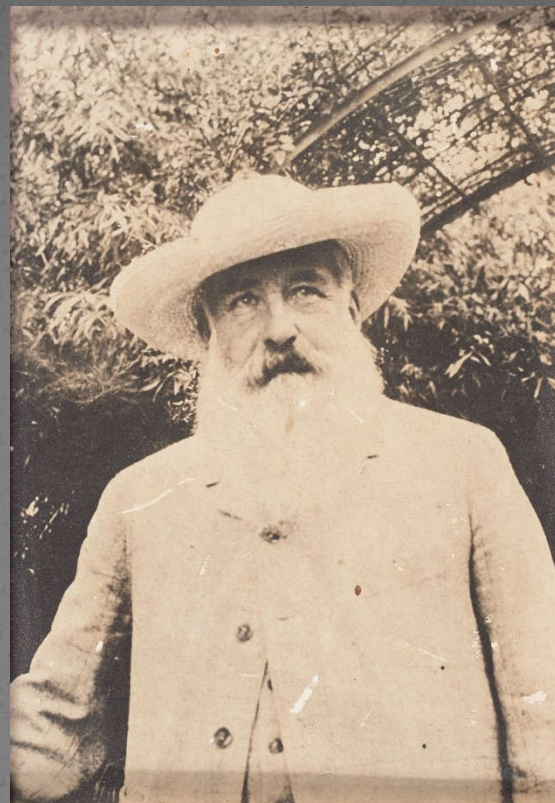
Fig. 3.12 "A Quiet Sunday in London: Or, the Day of Rest." (*Punch* March 20, 1886)

Η μοντέρνα πόλη

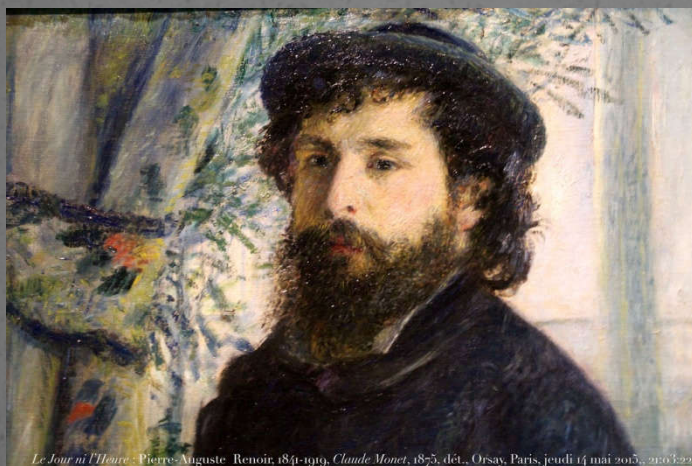
Fig. 3.19 "Noon Hour—Broadway." (New York World, March 8, 1896)

«Όταν βγαίνεις να ζωγραφίσεις προσπάθησε να ξεχάσεις τι αντικείμενο έχεις μπροστά σου - ένα δέντρο, ένα σπίτι, ένα χωράφι ή οτιδήποτε άλλο. Απλά σκέψου, εδώ είναι ένα μπλε τετράγωνο, εδώ ένα στενόμακρο ροζ, εδώ μια κίτρινη λωρίδα, και ζωγράφισε το ακριβώς όπως σου φαίνεται με το ακριβές χρώμα και το σχήμα, μέχρι να εμφανιστεί μπροστά σου η δική σου αφελής εντύπωση της σκηνής».

Claude Monet, 1840-1926 (86 ετών)

«Για μένα, ένα τοπίο δεν υπάρχει από μόνο του, αφού η εμφάνισή του αλλάζει κάθε στιγμή. Είναι η ατμόσφαιρα που το περιβάλλει που το φέρνει στη ζωή - το φως και ο αέρας που μεταβάλλονται συνεχώς. Για μένα, μόνο η περιβάλλουσα ατμόσφαιρα δίνει στα υποκείμενα την αληθινή τους αξία».

Le Jour ni l'Heure, Pierre-Auguste Renoir, 1840-1919, *Claude Monet*, 1875, dét., Orsay, Paris, jeudi 14 mai 2015, 20:32

«Εντύπωση ανατέλλοντος ηλίου» Κλ. Μονέ, 1872, Musee Marmottan Monet, Paris

«Γυναίκα με ομπρέλα – Η κυρία Μονέ και ο
γιος της», Κλ. Μονέ, 1875, National Gallery
of Art, Washington DC

Claude Monet, "Water-Lily Pond, Symphony in Green," 1899, oil on canvas,
35 $\frac{1}{4}$ x 36 $\frac{1}{2}$ in. (Musée d'Orsay, Paris)

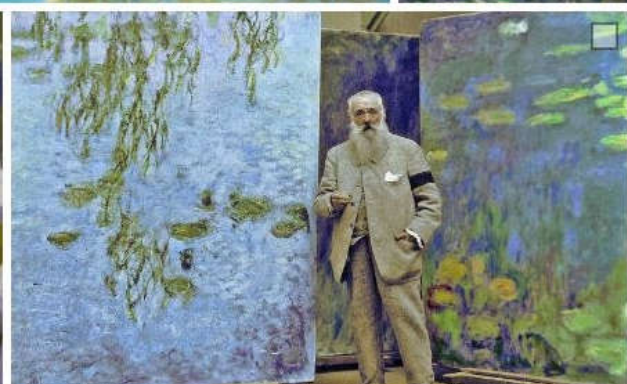
Lilla Cabot Perry, "Bridge in Giverny, France," between 1899 and 1909, Photograph, 3 7/8 x 5 1/8 in. (Archives of American Art, Smithsonian Institution, Washington, D. C. Courtesy Lilla Cabot Perry photographs, ca. 1889–1909)

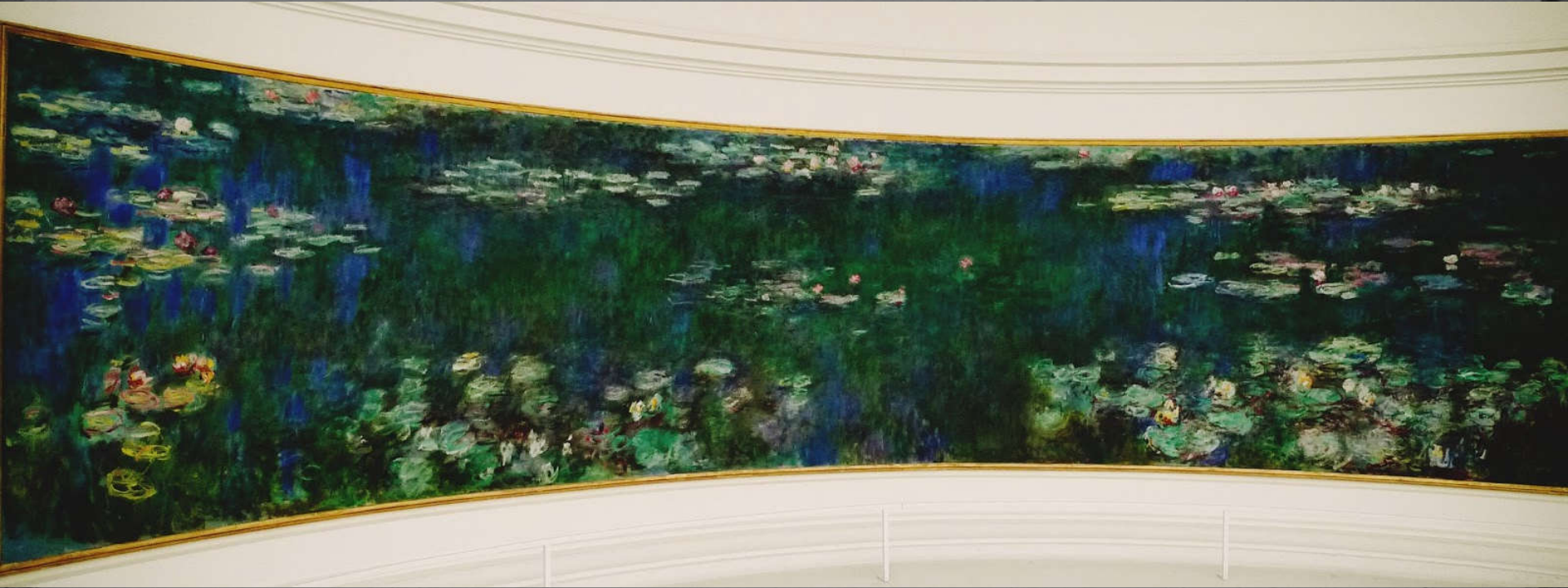
Utagawa Hiroshige, "Wisteria at Kameido Tenjin Shrine" (from the series "One Hundred Famous Views in Edo," No. 57), 1856, color woodblock print, 14 1/8 x 9 3/8 in.
(British Museum, London)

Διάφορες όψεις του καθεδρικού της Ρουέν σε διαφορετικές ώρες της ημέρας. Κλ. Μονέ,

Από τη σειρά με τα Νούφαρα.

Camille Pissaro, Βουλεβάρτο της Montmartre, Βροχερό απόγευμα, 1897

Camille Pissaro, Βουλεβάρτο της Montmartre, Νύχτα, 1897

Renoir, *Le Moulin de la Galette*, 1876

“Jeanne Samary”, 1877, ελαιογραφία,
Μουσείο Πούσκιν, Ρωσσία.

«Ροζ και θαλασσί», 1881, ελαιογραφία,
Μουσείο Τέχνης του Σάο Πάολο,
Βραζιλία

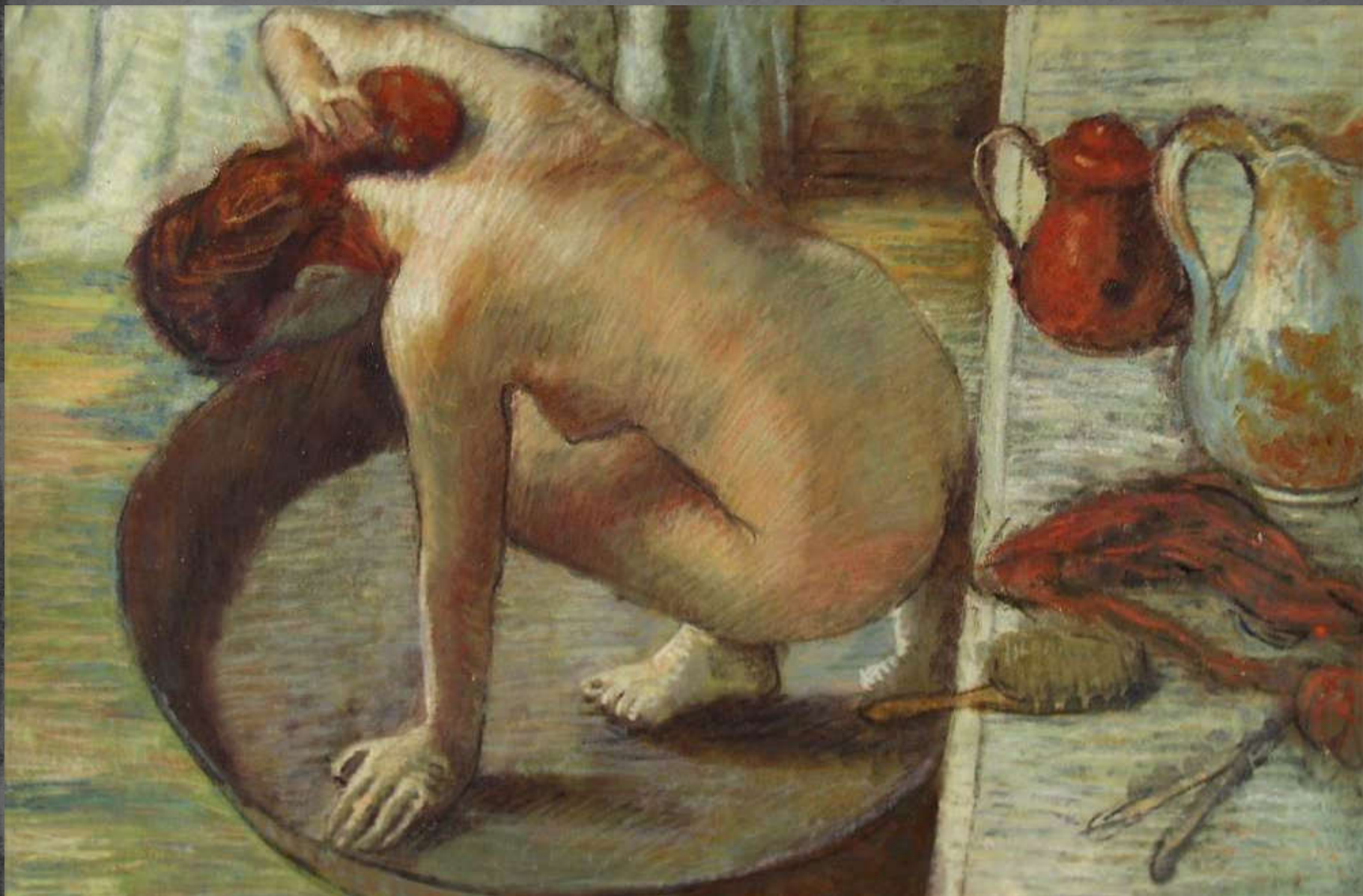

Ε. Ντεγκά (1834-1917)

"Ένας πίνακας απαιτεί λίγο μυστήριο, κάποια ασάφεια, κάποια φαντασία. Όταν πάντα καθιστάς το νόημα σου απόλυτα σαφές, καταλήγεις να γίνεις βαρετός. "

Προσέγγισε με καινοτόμους τρόπους την ανθρώπινη φιγούρα. Συνέλαβε περίεργες πόζες από ασυνήθιστες γωνίες υπό τεχνητό φως. Απέρριψε το ακαδημαϊκό ιδεώδες του μυθικού ή ιστορικού θέματος και αναζήτησε τα στοιχεία του σε σύγχρονες καταστάσεις, όπως στο μπαλέτο.

Η ακαδημαϊκή εκπαίδευση του Degas ενθάρρυνε μια ισχυρή κλασσική τάση στην τέχνη του, η οποία έρχεται σε αντίθεση με την προσέγγιση των ιμπρεσιονιστών. Ο Degas χρησιμοποίησε τη γραμμή ως μέσο για να περιγράψει τα περιγράμματα και να δώσει μια συμπαγής δομή στη σύνθεση μιας εικόνας, οι Ιμπρεσιονιστές προτιμούσαν το χρώμα και επικεντρωνόντουσαν στην υφή της επιφάνειας. Επίσης, προτίμησε να εργαστεί από μνήμης και με σκίτσα με τον παραδοσιακό ακαδημαϊκό τρόπο, ενώ οι Ιμπρεσιονιστές ενδιαφέρονταν περισσότερο για τη ζωγραφική σε εξωτερικούς χώρους (en plein air). Όπως πολλοί από τους ιμπρεσιονιστές, ο Degas επηρεάστηκε σημαντικά από τις ιαπωνικές εκτυπώσεις, οι οποίες πρότειναν νέες προσεγγίσεις στη σύνθεση. Οι σπουδές και τα έργα του βοήθησαν στην εξερεύνηση της φιγούρας και του πορτρέτου σε όλες τις εικαστικές τέχνες.

«Το λουτρό», Ε. Ντεγκά, 1886, παστέλ σε χαρτόνι (60x83 εκ.) Μουσείο Λούβρου, Παρίσι

«Αίθουσα χορού»,
Ε. Ντεγκά, λάδι σε
μουσαμά, 1871, Μουσείο
Λούβρου, Παρίσι

«Το μαγαζί για καπέλα», Ε. Ντεγκά, 1884-90, παστέλ σε χαρτόνι

Pointillism

Πουαντιγισμός

- Ο G. Seurat (1859-1891) δούλεψε δύο χρόνια για αυτόν τον πίνακα
- Επιστροφή στο ατελιέ
- Κλασική οργάνωση
- Προοπτική απόδοση του βάθους, χρυσή τομή, αρμονικές χαράξεις
- Απόδοση των ανθρώπων ως προς το σχήμα όχι ως προς τις προσωπικότητές τους
- Τα πάντα στο έργο είναι ισορροπημένα
- Διανοητική καθαρότητα

«Μια Κυριακή στη Grande Jatte». 1884, Art Institute of Chicago

Λεπτομέρειες του πίνακα

Λεπτομέρειες του πίνακα

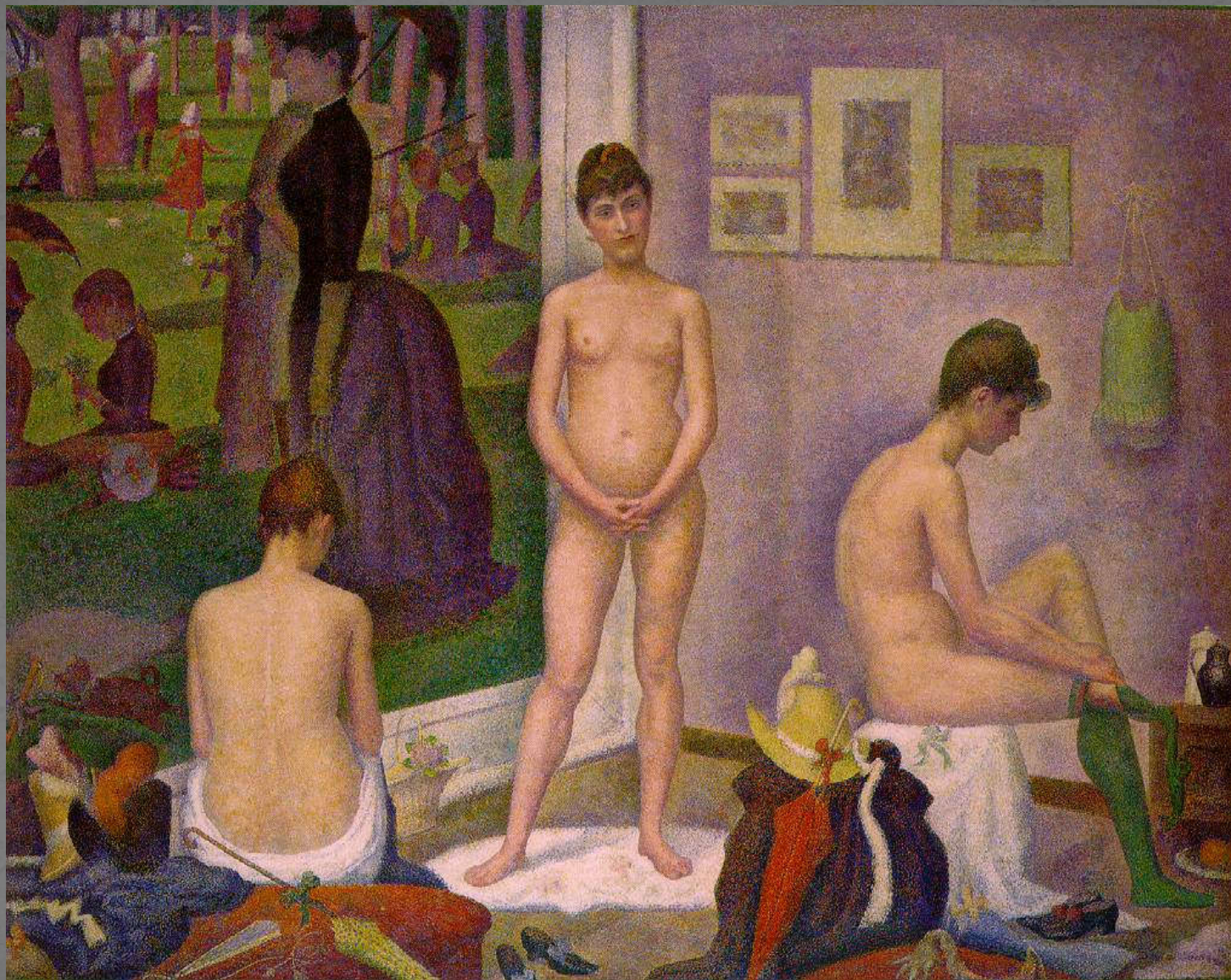
Διαμόρφωση του Torrey Park στο Κολόμβο του Οχάιο που αντιγράφει τον πίνακα

Η νοτιοδυτική πλευρά της Grande Jatte

«Οι λουόμενοι στην Ασνίερ» 1884, ελαιογραφία, Art Institute of Chicago

«Μοντέλα», 1886-1888, ελαιογραφία, ιδιωτική συλλογή

